Dosar nr. 3-94/2023
PIGD 2-23116340-15-3-10082023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

02 aprilie 2024 municipiul Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată având în componență:
Preşedintele şedinţei, judecător Aliona Sârbu
Grefier Elena Donea

Cu participarea reprezentantului pîrîtului, Direcția regională Sud a IGPF al MAI, Maxim Cojocaru
În lipsa reclamantului Bondarenco Igor, fiind înștiințat legal,

Examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în limba de stat, acțiunea în contencios administrativ depusă de Bondarenco Igor către Direcția regională Sud a IGPF al MAI cu privire la anularea scrisorii 3314 din 10.07.2023, cu privire la obligarea de a prezenta informații, cu privire la obligarea de a contracara fapte ilegale, cu privire la constatarea unor fapte,-

C O N S T A T Ă:

Pretențiile revendicate în acțiune

La 10 august 2023, Bondarenco Igor a depus la Judecătoria Cahul, sediul Central acțiune în contencios administrativ împotriva lui Damaschin Vasile, Şeful Direcţiei regionale SUD al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră (în continuare IGPF) cu privire la:

- anularea răspunsului nr.35/33-3314 din 10 iulie 2023;
- obligarea lui Vasile Damaschin de a prezenta informația solicitată conform cererii nr.B-25/23 din 6 iulie 2023;
- obligarea lui Vasile Damaschin de a contracara faptele ilegale ce au loc în/prin punctul de trecere Cahul-Oancea, transport ilegal de pasageri;
- stabilirea aplicării dublelor standarde de către agenții constatatori ai Poliției de Frontieră în raport cu transportul ilegal de pasageri prin punctul de trecere, precum şi a autovehiculelor reutilate;
- stabilirea cunoașterii şi tolerării faptelor ilegale de către Damaschin Vasile;
- stabilirea inacțiunilor lui Damaschin Vasile, în funcție de Şef al Direcţiei regionale SUD al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră la cererile şi plângerile adresate sistematic în perioada anilor 2020-2023, privind contracararea transportului ilegal de pasageri prin punctul de trecere, cu indicarea n/î a vehiculelor în litigiu.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, SRL „Delivery for You” este operatorul de transport care deservește cursa regulată (transport de persoane) Cahul-Galaţi, conform

autorizației de transport rutier prin servicii regulate în trafic internațional seria ANTA n/î 0304483 cu termenul de valabilitate al autorizației 7 aprilie 2027.

Reclamantul a invocat că, pe Direcţia Cahul-Galaţi această activitate (transport persoane) este desfășurată regulat ilegal, de un număr minim de transportatori neautorizați, care operează cu autovehicule de 7-9 locuri, preiau pasageri pe ruta autorizată, transportă zilnic ilegal pasageri prin punctul de trecere, face publicitate în mediul on-line ,,transport zilnic din Cahul spre Galaţi (tur-retur).

A susținut că, concurența neloială cauzează prejudicii operatorului autorizat, fapt pentru ce a adresat SFS, ANTA, SV, IGPF să întreprindă măsuri în acest sens, pentru contracararea transportului ilegal de pasageri desfășurat zilnic prin punctul de trecere a frontierei de stat Cahul-Oancea.

Totodată a indicat că, deși se înregistrează de către ANTA cazuri de transport ilegal de pasageri, fapt înregistrat în REI-2, mai mulți din transportatori ilegali, au protecție de la Damaschin Vasile, Şeful Direcţiei regionale SUD al IGPF, şi anume, Drangoi Serghei, Sterici Vladimer, Gîlca Dionis a câte 2 automobile şi Tomoianu Veaceslav cu 5 automobile, indicând ş.a. n/î, sub pretextul servicii de taxi.

Reclamantul a considerat că, sesizările adresate DR SUD sunt întemeiate, iar constatarea faptelor stau pe seama agenților constatatori ai Poliției de Frontieră.

Respectiv la nenumăratele sesizări ale sale şi a altor organe de drept, precum ANTA, Poliția de Frontieră avea obligația să constatate fiecare caz de transport ilegal de pasageri.

Conform răspunsului nr. 35/33-3314 din 10 iulie 2023, precum şi a altor răspunsuri de acest gen, nu este informat conform Legii cu privire la petiționare despre rezultatele acțiunilor întreprinse, iar din răspunsurile primite pe parcursul anilor 2020-2023 se constată că, Poliţia de Frontieră examinează superficial cererile indicând același conținut în răspuns.

Bondarenco Igor şi-a întemeiat acţiunea pe dispoziţiile art. 84 al Legii nr. 150 din 17 iulie 2014 şi Legii nr. 215 din 4 noiembrie 2011.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Cahul, sediul Central din 14 august 2023, în vederea examinării chestiunii admisibilității acțiunii și pregătirii corespunzătoare a cauzei pentru dezbateri judiciare, asigurarea examinării juste şi cu celeritate a cauzei, s-a acordat pârâtului un termen de până la 26 octombrie 2023, pentru prezentarea referinței pe marginea admisibilității și temeiniciei acțiunii de contencios administrativ, cu dosarul administrativ. (f.d. 35-36)

Prin referința din 8 septembrie 2023, reprezentantul DR SUD al IGPF al MAI și-a manifestat dezacordul cu acțiunea în contencios administrativ, menționând că reclamantul nu revendică niciun drept al său, nu avea dreptul să semneze şi să depună cererea în interesele SRL ,,Delivery for You", mai mult că nici nu a respectat procedura prealabilă. (f.d. 30-33)

A menționat că, acţiunea urmează a fi declarată ca atare inadmisibilă.

În plus, cele indicate în acţiune au fost analizate şi examinate de către Procuratura Anticorupţie Oficiul SUD, la sesizarea reclamantului, însă faptele nu sau confirmat, fiind emisă ordonanța de neîncepere a urmăririi penale.

Poziția participanților la proces:

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul IGPF Direcţia Regională Sud, Cojocaru Maxim, împuternicit în această calitate în bază de procură, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată din motivele expuse în referință.

Reclamantul, Bondarenco Igor fiind citat legal despre data, ora și locul ședinței de judecată nu s-a prezentat, instanța de judecată dispunând în temeiul art. 206 din Codul de procedură civilă, examinarea litigiului în lipsa lui.

Aprecierea instanței de judecată:

Exercitând controlul judecătoresc al acțiunilor întreprinse de autoritatea publică, din perspectiva argumentelor reclamantului și pârâtului, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea dedusă judecății este admisibilă, dar pasibilă respingerii, din următoarele aspecte ce succed.

Art. 207 alin. (1) Cod administrativ, reglementează că instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ: I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ; IV. respectarea procedurii prealabile; V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii; VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din materialul probator al cauzei se constată că, la 6 iulie 2023, SRL „Delivery for You”, reprezentată de Bondarenco Igor s-a adresat cu plângere Șefului Direcţiei regionale SUD al

IGPF, Damaschin Vasile, prin care a solicitat clarificarea sub aspect legal a unor acțiuni ale agenților constatatori ai Poliției de Frontieră ce vizează tolerarea transportului ilicit, care se efectuează zilnic la punctul de trecere a frontierei de stat, recunoașterea problemei privind desfășurarea activității ilegale transportului ilegal de pasageri prin punctul de trecere, recunoașterea funcționalității defectuoase a Poliției de Frontieră, prin aplicarea dublelor standarde, asumarea privind lipsa competenței de examinare, obligarea de a informa public de ce Poliția de Frontieră tolerează/încurajează/favorizează efectuarea transportului ilicit, dacă este în drept Poliţia de Frontieră să tolereze astfel de acțiuni ilegale. (f.d.12-13)

Prin răspunsul nr. 35/33-334 din 10 iulie 2023, IGPF a informat SRL „Delivery for You" că a fost înregistrat la 10 iulie 2023 material în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni și incidente cu nr. 20238720923, în vederea examinării fenomenului sub toate aspectele. Totodată, i-a fost adusă la cunoștință că, DRS a IGPF al MAI nu tolerează niciun fel de ilegalități și întreprinde toate măsurile necesare prin prisma atribuțiilor și competențelor funcționale și instituționale. De asemenea, i-a fost sugerat că, poate adresa o plângere în adresa ANTA privind transportul ilicit de persoane, pentru că această autoritate deține competențe depline prin intermediul echipajelor mobile să stopeze și să documenteze pe traseele din imediata apropriere a punctelor de trecere a frontierei de stat mijloacele de transport indicate în listele remise anterior. (f.d. 14)

Instanța de judecată remarcă că, la art. 206 Cod administrativ, legislatorul a prevăzut lista exhaustivă a tipurilor de acțiuni în contenciosul administrativ, iar la art. 224 din Codul administrativ au fost reglementate soluțiile ce pot fi pronunțate de instanțele judecătorești în dependență de tipul/felul acțiunii de contencios administrativ.

Astfel, din acțiunea depusă de Bondarenco Igor reiese că, ultimul a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu dispozițiile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) ale Codului administrativ revine Judecătoriei Cahul, astfel cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Concomitent Titlul V, articolele 162-169 ale Codului administrativ, reglementează procedura prealabilă.

Astfel, art. 162 alin. (1) și (3) Cod administrativ prevede că, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

Dispozițiile art.209 alin.(1) Cod administrativ statuează că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

În concluzie, judecătorul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios

administrativ reține că, acțiunea este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, respectarea procedurii extrajudiciare nefiind impusă, fiind contestate actele administrative individuale ale autorității publice competente, care produc efecte juridice în exterior și care are un caracter defavorabil reclamantului, iar prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona despre netemeinicia pretențiilor formulate de reclamant.

Prin prisma art.22 alin.(1) și art.219 alin.(1) ale Codului administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

În acord cu art. 7 Cod administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Reieșind din prevederile art. 10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Conform art. 36 Cod administrativ, instanţa de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sunt considerate valori supreme și sunt garantate de stat. Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

În conformitate cu art. 38 Cod administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. În acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

În virtutea art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În accepțiunea art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea

unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Aderent, art.195 Cod administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169– 171.

La rândul său, art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 121 Cod de procedură civilă, prevede că instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 Cod de procedură civilă reglementează că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În concordanță cu art. 218 Cod administrativ, examinarea şi soluționarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii: a) examinarea şi soluționarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă; b) instanța de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă; c) participanții la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară; d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților şi/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

În accepțiunea art. 219 Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi. Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces. Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces. Instanţa de judecată poate

avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu art. 225 Cod administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege. În cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe: a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul; b) competenţa autorităţii publice de a emite actul; c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ; d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite; e) proporționalitatea, în conformitate cu art.29, a măsurilor adoptate prin act administrativ.

Deși, reclamantul indică ca pârât - Șeful al DR SUD al IGPF, Damaschin Vasile, instanța de judecată remarcă că în acțiunile de contencios administrativ, pârât poate fi doar autoritate publică, care acționează în regim de putere publică, la caz, pârât este DR SUD al IGPF, *fiind contestat răspunsul nr. 35/33-3314 din 10 iulie 2023*.

La acest segment, instanța de judecată evidențiază că, legea expres prevede regula sesizării instanței de către orice persoană care revindecă încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, iar dreptul vătămat reprezintă orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitatea administrativă.

În susținerea acestui punct de vedere, instanța de judecată învederează că, pentru a pretinde apărarea pe calea contenciosului administrativ al unui drept al său, reclamantul urmează **să probeze că deține un asemenea drept**, **precum şi faptul că acest drept i-a fost încălcat prin activitatea administrativă,** în condițiile în care Codul administrativ, cu titlu de principiu inserează existența dreptului vătămat prin activitatea administrativă.

Așadar, instanța de judecată reține că, condițiile pentru existența unei stabilități și a corectitudinii formulării cererilor de chemare în judecată sunt*: actul emis trebuie să parvină de la o autoritate administrativă; condiția existenței vătămării unui drept recunoscut de lege reclamantului;* existența capacității de exercițiu și a celei procesuale; *vătămarea dreptului să fie cauzată printr-un act administrativ* sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal cererea și obligativitatea îndeplinirii procedurii administrative prealabile.

În speță, s-a stabilit că la depunerea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul nu a indicat niciun temei de anulare a răspunsului DR SUD al IGPF nr. 35/33-3314 din 10 iulie 2023, deoarece răspunsul este adresat SRL „Delivery for You”, care nici nu a sesizat instanța de judecată, în cazul în care se considera vătămată într-un drept al său, nu și lui Bondarenco Igor

care pretinde că i-a fost lezat într-un drept al său și care ar avea dreptul de a solicita anularea acestuia, ca persoană fizică.

Or, Bondarenco Igor nici nu este destinatarul actului administrativ pe care-l contestă, deoarece acest act nu impune pentru el anumite obligații, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale lui ori care respinge în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, instanța de judecată conchide că, din cererea de chemare în judecată depusă, nu poate fi distinsă încălcarea unui drept vătămat al reclamantului, prin activitatea administrativă a autorității publice pârâte, or, autoritatea publică prin emiterea actului administrativ emis, a examinat plângerea SRL „Delivery for You”, înregistrată cu nr. B-25/23 din 6 iulie 2023, în limitele competențelor ce îi revin.

În consecință, instanța de judecată concluzionează că nu s-a stabilit în sensul Codului administrativ, temeiuri de anulare a actului administrativ contestat.

Astfel, în cazul adoptării răspunsului DR SUD al IGPF nr. 35/33-3314 din 10 iulie 2023, care în speță se contestă, autoritatea publică s-a ghidat de dreptul său exclusiv discreționar și oportunitatea emiterii acestuia.

În dovedire, este justificat actul administrativ individual emis de autoritatea publică, iar reclamantul nu a prezentat argumente și probe pertinente în sensul admiterii în această parte a acțiunii formulate.

Cu referire la pretenția reclamantului privind obligarea lui Vasile Damaschin de a prezenta informația solicitată conform cererii nr.B-25/23 din 6 iulie 2023, instanța de judecată menționează următoarele aspecte ce succed.

Deși, reclamantul face referire la Legea nr. 150 din 17 iulie 2014 și Legea nr. 215 din 4 noiembrie 2011, în partea obligării lui Vasile Damaschin de a prezenta informația solicitată conform cererii nr.B-25/23 din 6 iulie 2023, urmează a fi aplicată Legea privind accesul la informație nr.982-XIV din 11 mai 2000, în vigoare la momentul adresării cererii (abrogată la 8 ianuarie 2024, prin Legea nr. 148 din 9 iunie 2023).

Instanța de judecată reiterează că, Bondarenco Igor, acționând în interesele SRL „Delivery for You” prin plângerea nr. B-25/23 din 6 iulie 2023 *a solicitat și obligarea lui Damaschin Vasile de a prezenta informația solicitată, și anume:*

- clarificarea sub aspect legal a unor acțiuni ale agenților constatatori ai Poliției de Frontieră ce vizează tolerarea transportului ilicit, care se efectuează zilnic la punctul de trecere a frontierei de stat;

- recunoașterea problemei privind desfășurarea activității ilegale transportului ilegal de pasageri prin punctul de trecere;

- recunoașterea funcționalității defectuoase a Poliției de Frontieră, prin aplicarea dublelor standarde, asumarea privind lipsa competenței de examinare;

- obligarea de a informa public de ce Poliția de Frontieră tolerează/încurajează/favorizează efectuarea transportului ilicit, dacă este în drept Poliţia de Frontieră să tolereze astfel de acțiuni

ilegale (f.d.12-13), **la care a primit răspunsul DR SUD al IGPF al MAI nr. 35/33-3314 din 10 iulie 2023, pe care la și contestat.**

Urmând conduita prescrisă de lege, Bondarenco Igor formulează cerere de furnizare a informației, în numele entității juridice, primește răspuns, iar ulterior înaintează personal, ca persoană fizică acţiune în instanţa de judecată.

În unison cu art. 10 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societăţile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrângeri sau sancţiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, apărarea ordinii şi prevenirea infracţiunilor, protecţia sănătăţii, a moralei, a reputaţiei sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informaţiilor confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

Conform art. 34 din Constituţia Republicii Moldova, dreptul persoanei de a avea acces la orice informaţie de interes public nu poate fi îngrădit. Autorităţile publice, potrivit competenţelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetăţenilor asupra treburilor publice şi asupra problemelor de interes personal.

În virtutea art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

În conformitate cu art. 1 din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informaţie, prezenta lege reglementează: a) raporturile dintre furnizorul de informaţii şi persoana fizică si/sau juridică în procesul de asigurare şi realizare a dreptului constituţional de acces la informaţie; b) principiile, condiţiile, căile şi modul de realizare a accesului la informaţiile oficiale, aflate în posesia furnizorilor de informaţii; d) drepturile solicitanţilor informaţiei; e) obligaţiile furnizorilor de informaţii în procesul asigurării accesului la informaţiile oficiale; f) modalitatea apărării dreptului de acces la informaţie.

Nu constituie obiect al prezentei legi raporturile care au legătură tangenţială cu raporturile enumerate în alineatul (1) al prezentului articol şi se referă la: a) colectarea, prelucrarea, depozitarea şi garantarea integrităţii informaţiilor; b) prezentarea obligatorie a informaţiilor prevăzute de lege de către persoane private autorităţilor publice, instituţiilor publice; c) accesul autorităţilor publice, instituţiilor publice, persoanelor fizice şi/sau juridice, abilitate cu gestionarea unor servicii publice, la informaţiile aflate în posesia altor asemenea autorităţi publice, instituţii publice, persoane fizice şi/sau juridice; d) furnizarea informaţiilor referitoare la propria activitate de către persoane fizice şi juridice private, partide şi formaţiuni social-politice, fundaţii, asociaţii obşteşti.

În conformitate cu art. 5 din acelaşi act legislativ, subiecţi ai prezentei legi sunt furnizorul de informaţii şi solicitantul informaţiei. Furnizori de informaţii, adică posesori ai informaţiilor oficiale, obligaţi să le furnizeze solicitanţilor în condiţiile prezentei legi, sunt: a) autorităţile publice centrale şi locale - autorităţile administraţiei de stat, prevăzute în Constituţia Republicii Moldova şi anume: Parlamentul, Preşedintele Republicii Moldova, Guvernul, administraţia publică, autoritatea judecătorească; b) instituţiile publice centrale şi locale - organizaţiile fondate de către stat în persoana autorităţilor publice şi finanţate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuţiilor de administrare, social-culturale şi altor atribuţii cu caracter necomercial; c) persoanele fizice şi juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituţia publică, sunt abilitate cu gestionarea unor servicii publice şi culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informaţii oficiale.

Pot solicita informaţii oficiale, în condiţiile prezentei legi: a) orice cetăţean al Republicii Moldova; b) cetăţenii altor state, care au domiciliul sau reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova; c) apatrizii stabiliţi cu domiciliul sau cu reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova.

În accepțiunea art. 6 din aceeaşi lege, în sensul prezentei legi, informaţii oficiale sunt considerate toate informaţiile aflate în posesia şi la dispoziţia furnizorilor de informaţii, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate şi/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziţia lor în condiţiile legii de către alţi subiecţi de drept. În sensul prezentei legi, drept documente purtătoare de informaţii sunt considerate: 1) oricare din următoarele (sau o parte din acestea): a) orice hârtie sau alt material pe care există un înscris; b) o hartă, un plan, un desen, o fotografie; c) orice hârtie sau alt material pe care sînt marcaje, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze; d) orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism; e) orice alt înregistrator de informaţie apărut ca rezultat al progresului tehnic; 2) orice copie sau reproducere a purtătorilor de informaţii menţionaţi la punctul 1) al prezentului alineat; 3) orice parte a unei copii sau reproduceri menţionate la punctul 2) al prezentului alineat. Informaţiile oficiale nedocumentate, care se află în posesia furnizorilor (persoanelor responsabile ale acestora), vor fi puse la dispoziţia solicitanţilor în ordine generală.

În corespundere cu art. 10 din legea precitată, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informaţii, personal sau prin reprezentanţii săi, orice informaţii aflate în posesia acestora, cu excepţiile stabilite de legislaţie. Dreptul persoanei de a avea acces la informaţii, inclusiv la informaţiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decât în condiţiile legii. Orice persoană care solicită acces la informaţii în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligaţia dea-şi justifica interesul pentru informaţiile solicitate.

În concordanță cu art. 15 şi 16 din actul legislativ vizat, cererile scrise cu privire la accesul la informaţie vor fi înregistrate în conformitate cu legislaţia cu privire la registre şi petiţionare. Cererile respective vor fi examinate şi satisfăcute de funcţionarii publici responsabili de furnizarea informaţiilor. Deciziile, luate în conformitate cu prezenta lege, vor fi comunicate solicitantului într-un mod ce ar garanta recepţionarea şi conştientizarea acestora. În cadrul satisfacerii cererii privind accesul la informaţie, furnizorii vor lua toate măsurile necesare pentru

nedivulgarea informaţiilor cu acces limitat, pentru protecţia integrităţii informaţiilor şi excluderea accesului nesancţionat la ele. Informaţiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziţia solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informaţie. Termenul de furnizare a informaţiei, documentului poate fi prelungit cu 5 zile lucrătoare de către conducătorul instituţiei publice dacă: a) cererea se referă la un volum foarte mare de informaţii care necesită selectarea lor; b) sunt necesare consultaţii suplimentare pentru a satisface cererea. Autorul cererii va fi informat despre orice prelungire a termenului de furnizare a informației şi despre motivele acesteia cu 5 zile înainte de expirarea termenului iniţial.

Conform art. 21 din aceeași lege, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informații poate ataca acţiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât şi direct în instanţa de contencios administrativ competentă. Persoana, de asemenea, se poate adresa pentru apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime Avocatului Poporului. Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acţiune sau inacţiune a persoanei responsabile pentru primirea şi examinarea cererilor de acces la informaţii, dar în special cu privire la: a) refuzul neîntemeiat de a primi şi înregistra cererea; b) refuzul de a asigura accesul liber şi necondiționat la registrele publice aflate la dispoziţia furnizorului de informaţii; c) încălcarea termenelor şi procedurii de soluționare a cererii de acces la informaţie; d) neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informaţiilor solicitate; e) refuzul neîntemeiat de a prezenta informaţiile solicitate; f) atribuirea neîntemeiată a informaţiei la categoria informaţiilor care conţin secrete de stat, secrete comerciale sau la categoria altor informaţii oficiale cu accesibilitate limitată; g) secretizarea neîntemeiată a unor informaţii; h) stabilirea plăţii şi mărimii acesteia pentru informaţiile furnizate; i) cauzarea unor prejudicii materiale şi/sau morale prin acţiunile ilegale ale furnizorului de informaţii.

În cadrul soluționării litigiilor privind accesul la informație, organele competente vor întreprinde măsuri pentru protejarea drepturilor tuturor persoanelor ale căror interese pot fi atinse prin divulgarea informației, inclusiv se va asigura participarea acestora în cadrul procesului în calitate de terţă parte. Instanţa de judecată, în cadrul examinării litigiilor privind accesul la informaţie, va întreprinde toate măsurile rezonabile şi suficiente de precauţie, inclusiv convocarea şedinţelor închise, pentru a evita divulgarea informațiilor, accesul limitat la care poate fi îndreptățit.

Prin prisma art. 24 din actul legislativ notat, în funcţie de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al funcționarului public, responsabil pentru furnizarea informaţiilor oficiale, de a asigura accesul la informaţia solicitată, instanţa de judecată decide aplicarea unor sancţiuni în conformitate cu legislaţia, repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informaţii sau prin alte acţiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informaţii, precum şi satisfacerea neîntârziată a cererii solicitantului.

Instanţa de judecată remarcă faptul că, accesul la informaţiile oficiale constituie un drept fundamental al persoanei de a fi informat, o modalitate de control asupra activităţii

autorităţilor/instituţiilor publice, de stimulare a formării opiniilor şi participării active a populaţiei la procesul de luare a deciziilor în spirit democratic.

Deși, reclamantul pretinde că nu i-a fost soluţionată şi furnizată informaţia solicitată prin plângerea nr. B-25/23 din 6 iulie 2023, scrisoarea/răspunsul nr. 35/33-3314 din 10 iulie 2023 (f.d. 14) infirmă aserțiunea reclamantului lansată în acest sens.

De altfel, prin răspunsul IGPF DR SUD nr. 35/33-3314 din 10 iulie 2023, reclamantului i-au fost aduse la cunoștință într-o manieră explicită toate detaliile ce interesează solicitantul, şi anume că, a fost înregistrat la 10 iulie 2023 material în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni și incidente cu nr. 20238720923, în vederea examinării fenomenului sub toate aspectele. Totodată, i-a fost adusă la cunoștință că, DRS a IGPF al MAI nu tolerează niciun fel de ilegalități și întreprinde toate măsurile necesare prin prisma atribuțiilor și competențelor funcționale și instituționale. De asemenea, i-a fost sugerat că, poate adresa o plângere în adresa ANTA privind transportul ilicit de persoane, pentru că această autoritate deține competențe depline prin intermediul echipajelor mobile să stopeze și să documenteze pe traseele din imediata apropriere a punctelor de trecere a frontierei de stat mijloacele de transport indicate în listele remise anterior. (f.d. 14)

Din moment ce furnizorul de informații a acționat prompt în interiorul termenului prevăzut de Legea privind accesul la informație în coroborare cu Codul administrativ şi a satisfăcut la 10 iulie 2023, cererea SRL „Delivery for You”, pârâtului nu-i poate fi imputată încălcarea dreptului de acces la informație şi nesoluționarea cererii, precum şi obligarea de a prezenta repetat informația pretinsă.

Mai mult decât atât, este imperios de a menţiona că, din conținutul răspunsului DG Sud al IGPF nr. 35/33-3314 din 10 iulie 2023, reiese cert că ultima a oferit răspuns în limitele posibile şi pe segmentele solicitate de entitatea juridică.

În altă ordine de idei, reclamantului i s-a adus la cunoștință de către pârât și sesizarea altor autorități competente în sensul indicat în plângere, precum și măsurile întreprinse de autoritate.

Totodată, informațiile se prezintă solicitantului în forma intangibilă deținută de către furnizor, fără a le corela, analiza, tălmăci, contrapune etc, astfel încât concluziile le face solicitantul în baza informațiilor furnizate. Nu intră în sarcina furnizorului de informaţie obligaţia de a tălmăci conţinutul informaţiei, de a aprecia corectitudinea informaţiei sau de a oferi răspuns la întrebările solicitantului care sunt cunoscute acestuia.

Din cuprinsul acţiunii de contencios administrativ şi anexelor la aceasta rezultă că informaţia solicitată de Bondarenco Igor nu îl vizează nemijlocit pe reclamant.

Acțiunea nu a fost întemeiată pe prevederile Legii privind accesul liber la informaţie, astfel, în virtutea raţionamentelor Curţii Europene a Drepturilor Omului, la caz, reclamantului nu i-a fost încălcat dreptul de acces liber la informaţie.

Deși, în speță reclamantul pretinde că nu i-a fost soluționată şi i-a fost refuzată furnizarea informației solicitate prin cererile nr. 02/1-36/653 din 7 mai 2020 și nr. 02/1-36/878 din 11 iunie 2020, răspunsurile nr. 02/1-37/628 din 21 mai 2020 și nr. 02/1-37/755 din 15 iunie 2020, anexate la materialele cauzei infirmă aserțiunea reclamantului lansată în acest sens.

Concomitent, referitor la pretențiile din acțiunea ce vizează obligarea lui Vasile Damaschin de a contracara faptele ilegale ce au loc în/prin punctul de trecere Cahul-Oancea, transport ilegal de pasageri, stabilirea aplicării dublelor standarde de către agenții constatatori ai Poliției de Frontieră în raport cu transportul ilegal de pasageri prin punctul de trecere, precum şi a autovehiculelor reutilate, stabilirea cunoașterii şi tolerării faptelor ilegale de către Damaschin Vasile și stabilirea inacțiunilor lui Damaschin Vasile, în funcție de Şef al Direcţiei regionale SUD al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră la cererile şi plângerile adresate sistematic în perioada anilor 2020-2023, privind contracararea transportului ilegal de pasageri prin punctul de trecere, cu indicarea n/î a vehiculelor în litigiu, instanța de judecată remarcă că, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

În această ordine de idei, instanța de judecată notează că, art. 5 Cod administrativ prevede că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Art. 10 alin. (1) și 11 alin. (1), (2) ale Codului administrativ, definesc actul administrativ individual și felurile acestuia, și anume, că este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică, pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Actele administrative individuale pot fi: *un act administrativ defavorabil* - care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat sau *ca un act favorabil* - acte care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

La fel, art. 12, 13, 14 alin. (1), (2) și 15 ale Codului administrativ, definesc actul administrativ normativ, contractul administrativ, actele reale și operațiunile administrative.

În accepțiunea art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Aderent art. 189 Cod administrativ, reglementează expres că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere. În cazurile prevăzute de lege, precum şi în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acţiunea în contencios administrativ poate fi înaintată şi de autoritatea publică.

Iar, art. 206 Cod administrativ, definește că, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (*acţiune în contestare*); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (*acţiune în obligare*); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (*acţiune în realizare*); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (*acţiune în constatare*); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (*acţiune de control normativ*).

Acțiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

Sub aspect procesual, accesul liber la justiţie se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acţiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

Astfel, conform normelor procesuale, pentru a pune în mişcare o acţiune, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiţii de formă și conținut, precum ar fi respectarea competenței jurisdicționale, existența capacității procesuale, achitarea taxei de stat etc. Revendicarea unui drept subiectiv vătămat constituie în sine o condiție specială obligatorie de valorificare a dreptului la acțiune în justiție.

În același context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat
că accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condiţiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guérin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37*). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).*

Analizând conținutul pretențiilor din acțiunea contenciosului administrativ se implică adresarea reclamantului către DR SUD al IGPF și în persoana Șefului Direcției, Damaschin Vasile, *în vederea obligării lui Vasile Damaschin de a contracara faptele ilegale ce au loc în/prin punctul de trecere Cahul-Oancea, transport ilegal de pasageri, stabilirea aplicării dublelor standarde de către agenții constatatori ai Poliției de Frontieră în raport cu transportul ilegal de pasageri prin punctul de trecere, precum şi a autovehiculelor reutilate, stabilirea cunoașterii şi tolerării faptelor ilegale de către Damaschin Vasile şi stabilirea inacțiunilor lui Damaschin Vasile, în funcție de Şef al Direcţiei regionale SUD al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră la cererile şi plângerile adresate sistematic în perioada anilor 2020-2023, privind contracararea transportului ilegal de pasageri prin punctul de trecere, cu indicarea n/î a*

vehiculelor în litigiu, **sub imperiul procedurii contenciosului administrativ.** Or, **Codul administrativ nu reglementează procedura după cum solicită reclamantul**.

Prin urmare, instanța de judecată constată indubitabil că, solicitările reclamantului, nu fac obiectul contenciosului administrativ și nu implică o activitate administrativă a autorității și nicio procedură de contencios administrativ.

În această ordine de idei, instanța de judecată atestă respingerea acțiunii, atât timp cât în speță obiectul acțiunii rezidă în obligarea efectuării unor acțiuni care nu pot constitui obiect al contenciosului administrativ, or, persoană vizată nu poate revendica un drept vătămat în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Așadar, celelalte apărări ale reclamantului formulate în cererea de chemare în judecată, la fel, sunt neîntemeiate, fiind lipsite de substanță.

Reieșind din circumstanțele de fapt constatate *supra,* coroborate cu normele de drept relevante situației din speță și având în susținere art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată consideră necesar a respinge acțiunea inițiată de Bondarenco Igor, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 224 Cod administrativ, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă S T E:

Acţiunea în contencios administrativ depusă de Bondarenco Igor către Direcția regională Sud a IGPF al MAI cu privire la anularea scrisorii 3314 din 10.07.2023, cu privire la obligarea de a prezenta informații, cu privire la obligarea de a contracara fapte ilegale, cu privire la constatarea unor fapte, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se explică părților că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă participanții la proces, în termen de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru.

Termenul de 15 zile este un termen de decădere. Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Cahul în termen de 30 de zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,

Judecător **Aliona Sârbu**